

Afgelopen zaterdag weer een wedstrijd gespeeld.

Inmiddels is het dinsdag en nog steeds heb ik geen idee wat er zaterdag nu verkeerd ging.

We moesten om 16.30 uur thuis spelen en we konden op tijd beginnen. Eerste lekker warm lopen, inspelen en slaan. Toen was het tijd om aan de wedstrijd te beginnen.

We gingen echt als een trein van start, het liep allemaal lekker, de pass kwam goed, de set up kon goed gegeven worden en dus ook ging het aanvallen ook goed. Al snel hadden we een voorsprong van zes punten. Maar toen..... echt geen idee?

We gingen niet heel veel slechter spelen, maar onze voorsprong liep snel terug. Er werd wat meer gerommeld bij het net, ballen vielen dood tussen twee mensen in, er gingen meerdere mensen voor een bal of er ging niemand. Het is echt niet te geloven, maar we hebben onze vrij ruime voorsprong verspeeld. We gingen verder wel gelijk op maar hebben uiteindelijk de set verloren.

Geen man overboord, tweede set gewoon net zoals de eerste set beginnen en nu wel vasthouden. Het eerste stukje lukte wel, we speelde weer lekker en gingen lang gelijk op, maar toch ging het weer mis. Er waren mooie ballen, maar ook van die rommelige paniek ballen en de concentratie was bij vlagen behoorlijk ver te zoeken. Mensen stonden soms met zijn tweeën te kijken naar hoe een bal netjes op de grond viel, ikzelf ging een paar keer vooruit als ik achteruit moest gaan, of ik ging naar rechts en de bal kwam links, pass op de netband en spelverdeler is achterspeler is wat lastig opzetten, aanvallen werden uitgeslagen. Waarom lukt het niet om door te bijten en de set te winnen??

Derde set dan maar winnen en er een vijfsetter van proberen te maken. Weer gingen we gelijk op, ook nu weer werden de mooie momenten direct gevolgd door acties die je echt aan jezelf doen twijfelen. Maar wat zeker genoemd moet worden is de briljante aanval van Maaïke. De pass kwam goed, de set up was goed en de aanval was knetterhard in het midden van het veld. De tegenpartij kon niet meer reageren en wij stonden allemaal vol ongeloof te kijken naar die knal. Jemig wat ging die bal snoeihard!!!

Ondanks deze mooie bal, ging het weer niet lukken om de set te winnen. Het werd gewoon frustrerend... zien en voelen dat je beter kunt dan je laat zien en het niet kunnen winnen. Om gek van te worden.

Dan de vierde set maar winnen om in ieder geval een puntje te pakken.... het klinkt leuk. De uitvoering ging alleen niet lukken, om de frustratie compleet te maken werd ook de vierde set verloren.

Waar heeft het nu aan gelegen??? Was het de concentratie, het niet volledig vertrouwen in elkaar, als iemand het antwoord weet mag die het zeggen.